

631028_พุทธศาสนาตามภูมิ บ้านราชฯ ตอบปัญหาผ่านสื่อ 10

<https://www.boonniyom.net/49438.html>

ดาวโหลดเอกสารที่

https://docs.google.com/document/d/1z3guNCpDc5s9dDSIMAtiNdCus1yTafv5_AwO2z9xCo0/edit?usp=sharing

ดาวโหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/file/d/1bRoYaTFQA155AbPDchEjFYPQ4GYX0cUF/vi ew?usp=sharing>

และยูทูปที่ https://youtu.be/x1o54hE91_M

สมณะฟ้าไทว่า...วันนี้เป็นวันพุธที่ 28 ตุลาคม 2563 ที่บรรราชธานีอโศก วันนี้มีชาว
มรณานุสติ คุณปณินท์ สันติเมทนีดล ซึ่งเป็นสามีของ คุณหญิง(อภา) สันติเมทนีดล
แจ้งข่าวมรณานุสติ

อ.ปณินท์ สันติเมทนีดล คู่ชีวิตป่าหญิง อัมพา สันติเมทนีดล ได้เสียชีวิตอย่างกระทัน
หัน

เพราะติดเชื้อที่ตับอ่อนอักเสบ สาเหตุมาจากนิ้วในถุงน้ำดีหลุดออกมาเข้าไปตับอ่อน
จึงทำให้เกิดการติดเชื้อ ประกอบกับเดิม อ.ปณินท์ ป่วยเป็นโรคหัวใจอยู่แล้ว จึงเกิดไตวาย
และจากไปอย่างฉับพลัน เวลา 21.57 น. วันที่อังคาร 27 ตุลาคม 2563

ตั้งศพที่ : วัดพระศรีมหาธาตุ บางเขน ศาลา 13

กำหนดการ : 4 โมงเย็นรดน้ำศพ(28ต.ค.63)

6 โมงเย็นสวดพระอภิธรรม

วันฌาปนกิจ : วันจันทร์ที่ 2 พฤศจิกายน 2563

เวลา 17.00 น.

ส่วนเรื่องของนายฯหลังประชุมสภาก็บอกว่าจะทำงานต่อไปจนกว่าจะไม่มีโอกาสได้
ทำ ถือว่าคนไทยโชคดีที่สุดในยุคสมัยนี้ที่ได้เจอนายฯพลเอกประยุทธ์

พอครว...ก็ขอโอภาปราศรัยกับชาว SMS ที่ส่งเข้ามาก่อน

 ช่วยอธิบายคนที่มีความเข้าใจผิดปัญหาที่ใจอยู่ในสิ่งที่จริงที่หลอกปัญญารู้กิเลส
ล้างกิเลสและความจริงของกิเลสเมื่อล้างแล้วจะบริสุทธิ์และคำขวัญของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์
45พรรษา เส้นทางสัมมาอารยมรรคที่ว่า

มี"เจตนา" แต่อย่า"อยาก

จง" พากเพียร" ให้เต็ม" บริสุทธิ์"

ความบริสุทธิ์เท่านั้น

ที่จะชนะทุกสิ่งทั้งโลก.... ในที่สุดในปฏิทินสำนักตีปีใหม่ 2559 ครับกระผมช่วยอธิบาย
ที่กระผมเขียนมาช่วยเรียงลำดับก่อนหน้าหลังว่าปฏิบัติธรรมอย่างใดถึงจะมีปัญญาล้างกิเลส
ได้ถูกตรงถูกจริงครับ

(คุณชัยรัตน์ นารอด)

พ่อครูว่า...ก็ค่อยๆ วกกันนะ อันนี้ก็ขอพักไปก่อน เลื่อนไปก่อน เรื่องปัญญาก็ดี เรื่องกาย
เรื่องบุญก็ดี อาตมาจะค่อยๆ อธิบายไป เพราะมันเป็นโลกุตระธรรมทั้งนั้น เป็นเรื่องของความ
ตรัสรู้ของพระพุทธเจ้าแล้วมาพูดให้เราได้ฟังโลกุตระ ซึ่งโลกุตระมันได้เลอะเลื่อนไปแล้ว
อาตมาก็ต้องมาแก้กลับทำคืน ทำความเข้าใจให้ถูก

กราบนมัสการพ่อท่านด้วยนุชาying

กายคือภาวะที่เกิดธาตุรู้ “หทัยรูป” และ “เจโตปริยญาณ” เพราะดิฉันเอาคู่ของ
“หทัยรูป” เป็น “รูป” และ “เจโตปริยญาณ” เป็น “นาม”

ในหัวข้อ 14 ของ “กาย” อธิบายคำเทศน์ที่ว่า(เปรียบเทียบหาความต่าง “ยิ่งกว่า”
ได้ไปทุกคู่) คือ ภาวะที่สามารถแยกรูป-นามได้ชัดเจน มีจิตที่ละเอียดลึกแหลมคมมากยิ่งขึ้น

ความเข้าใจแบบนี้ ถูกหรือผิดคะ

กราบขอพระคุณคะ

เปรมจิตต์

25 ต.ค. 63

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน แยกกายแยกจิตไม่ได้ปฏิบัติธรรมก็โมฆะ

พ่อครูว่า...อาตมาขอยืนยันว่าไม่ใช่ง่ายเลยคำว่ากาย เกรินอีกนิด คำว่า กาย เป็นคำ
แรกเมื่อภิกษุทุกรูปได้รับการบวชขึ้นมาจากอุปัชฌาย์ พระพุทธเจ้ามีพระธรรมวินัยให้
อุปัชฌาย์จะต้องสอน กาย จิต แยกกายแยกจิตให้สัมมาทิฐีก่อนอื่นเลย ก่อนจะลุกจากที่นั่ง
บวช เดียวนี้ไม่เข้าใจแล้วอุปัชฌาย์ไม่รู้เรื่องแยกกายแยกจิต แยกกายแยกจิตก็ไปนั่งหลับตา
แล้วทำจิตให้เป็นอะไร สร้างอุปาทานเป็นนิมิตกาย มโนมยัตตตา แยกกายออก จิตเราก็
ลอยขาดออกจากกายจากร่าง มองเห็นร่างของเรานั่งอยู่ตรงนั้นถือว่าเป็นคนแยกกายแยกจิต
สำเร็จ ไปโน้นเลย ซึ่งเป็นเรื่องของเทวนิยม เป็นเรื่องขอความลึกลับความเข้าใจกันไม่ได้เป็น
สัญญาญาณนิจจานิ ของแต่ละคน สมมุติแต่ละอันไปปั้นรูปร่างเรื่องราวแตกต่างกันไปเป็น
สัมโภคกายปั้นให้แก่ตัวเองเลอะเทอะไปหมดมันก็เลยไปกันเยอะ

พระพุทธเจ้าจึงต้องสอนให้รู้ กายรู้จิตอย่างสัมมาทิฐิแท้ ถ้าหากอธิบายแยกกายแยก
จิตยังไม่สัมมาทิฐิ จบเลยการบวชนั้น โมฆะ ไม่มีทางจะปฏิบัติธรรมได้สำเร็จเพราะการแยก
กายแยกจิตได้ก็คือ การจะต้องอธิบายถึงธรรมนิยาม 5 ได้

กายนั้นคือจิต หากไม่ใช่กายแล้วนั้นคืออุตุ แม่แยกกายแยกจิตไม่ใช่เป็นอุตุ เป็นแค่พี
ชะ ก็ไม่มีกาย พีชะคือพีชถือว่าไม่มีกาย ต้องจิตนิยาม จึงจะมีกาย แล้วจึงจะสามารถจัดการ
กับกรรมวิบาก พีชะไม่มีกรรมวิบาก ไม่มีเวทนาไม่มีความรู้สึก ต้องเข้าใจพวกนี้ ถ้าไม่เข้าใจ
พวกนี้แล้วการปฏิบัติธรรมให้เป็นโลกุตระธรรมนั้นทำไม่ได้ โมฆะเลย สำคัญมาก

1. อุปัชฌาย์จะต้องสอนสัททวิหาริกให้สมาธิปฏิฐาน ถ้าหากไม่ได้สอนแบบนั้นไม่มีแบบนั้นก็โหมะหมด มิจฉาทิฏฐิหมตไม่เข้าใจการแยกกายแยกจิตที่เป็นมูลกรรมฐาน 5 แยกโดยการอธิบายจากผม ขน เล็บ ฟัน หนัง ที่เป็นอวัยวะ 5 อย่าง เป็นอาการ 5 ข้างนอกที่มันมีในคน

อย่างผมก็ดี ขน เล็บ ฟัน หนัง มันอยู่ภายนอก นอกนั้นเป็นอวัยวะภายในหมดเลย เป็นเนื้อเป็นตับไตไส้พุงอยู่ข้างใน เอาไปเรียนรู้ไม่ได้ แต่มันอยู่ที่ภายนอกนี้เรียนรู้ได้ ให้รู้ว่าอันใดส่วนใดที่ไม่นับว่าเป็น พืชชะแล้ว ไม่นับเป็นจิตแล้วเป็นอตุคคืออย่างไร เช่น เราตัดขนขาด ตัดผมส่วนที่ขาดไปแล้ว เล็บส่วนที่ขาดไปแล้ว ฟันส่วนที่กรอออกไปแล้ว ผิวหนังที่เราขีดถูภายนอก เป็นอตุคไปหมด ต้องเรียนรู้สิ่งเหล่านี้จึงจะเรียนรู้ได้ ถ้าเรียนรู้ไม่ได้ก็ไม่สามารถทำให้จิตของเราเป็น พืชชะเป็นอตุคได้ โดยกรรมโดยธรรมชาติ ปฏิบัติธรรมไม่สำเร็จอรหันต์ถ้าไม่รู้สมาธิปฏิฐานธรรมนิยาม 5 นี้

เพราะฉะนั้นจึงศึกษาสังโยชน 10 ข้อแรกต้องเรียนกายของตน เรียกว่า สักกายะ ทำความเข้าใจ กาย ให้สมบูรณ์ ให้สมาธิปฏิฐานให้ได้ แล้วจึงจะได้ แล้วจะไม่มีข้อสงสัย อาตมาพูดไปอธิบายไปให้เข้าใจได้จนพ้นวิจิกิจฉา จึงจะดำเนินการปฏิบัติได้ แล้วข้อสามต่อไปต้องมีข้อปฏิบัติมีศีลพรต แล้วเป็นศีลพรตที่พ้นสี่ลัพพตปาทาน พ้นสี่ลัพพตปราคาส

พ้นสี่ลัพพตปาทาน คือ พ้นจากการยึดถือศีลพรตอย่างจาริตประเพณี ทุกวันนี้เขาคิดว่าศีลควบคุมแค่กายกับวาจา ซึ่งมันมิจฉาทิฏฐิไปหมด

ยิ่ง สี่ลัพพตปราคาส แม้ว่าจะสมาธิปฏิฐานแล้วต้องปฏิบัติศีลให้ไปลดกิเลสได้ แม้ว่ามีสมาธิปฏิฐานแล้วแต่ไม่ปฏิบัติเอาจริงเอาจัง ได้แต่เล่นๆ หัวๆ ลูบๆ คลำๆ เหลาะๆ แหละๆ ไม่เอาจริงในการปฏิบัติไม่ได้หรอก ไม่พ้น สังโยชน 3 ข้อ

เริ่มตั้งแต่ กาย ปฏิบัติจริงๆ โลกุตตรธรรม 37 จึงเริ่มพิจารณาภายในกาย แล้วก็เว้นเวทนา ในเวทนา จิตในจิต ธรรมในธรรม เป็นต้น

_มีอีกแผ่นของคุณเปรมจิตต์...

กราบนมัสการ พ่อท่านด้วยนุชายิ่ง

ขอโทษค่ะ ที่ดิฉันถามคำถามไม่ชัดเจน คือว่า พ่อท่านอธิบายคำว่า “กาย” ไว้ทั้งหมด 17 ข้อแล้ว ดิฉันยกเอาข้อที่ 14 ซึ่งกล่าวว่า

14. แต่ต้องรู้จัก รู้แจ้ง รู้จริงว่า “กาย” ก็ดี “เทว” ก็ดีนั้นต้องมีธาตุรู้เป็นประธานในความเป็น “2” ขึ้นไปทุกภาวะ ตั้งแต่รู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง “ความต่างกันของความเป็น 2” เปรียบเทียบหาความต่าง “ยิ่งกว่า” ได้ไปทุกคู่

ความว่า...เปรียบเทียบหาความต่าง “ยิ่งกว่า ได้ไปทุกคู่” ทำให้สะดุดค่ะ เพราะถ้าเราเห็น “สีแดง” ต่างจาก “สีเขียว” มันก็จบ แต่มันยังมีความต่าง “ยิ่งกว่า” ตรงนี้ทำให้เข้าใจชัดขึ้นว่า การเห็นความต่างของ “รูป” และ “นาม” ไม่ใช่เรื่องธรรมดา การเห็นว่าต่างกันก็ระดับหนึ่ง เห็นว่าเป็น “รูป” หรือ “นาม” ก็อีกระดับหนึ่ง ลึกลงไปอีก เห็นว่า “หนักหรือเบา”, “อ่อนหรือแข็ง”, “จางหรือเข้ม” ความต่างที่จิตละเอียดเหล่านี้เป็นเรื่องที่ต้องรู้ให้ชัดเจน เพื่อให้ตรงกับคำว่า “รู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง”

เมื่อถึงจุดชัดเจนนี้ได้ “ปัญญา” ก็เกิดการลดละเลิกกิเลสที่ติดยึดอยู่ ก็จะเป็นไปได้ง่ายขึ้น

กราบขอพ้อท่านพิจารณาว่าดิฉันเข้าใจถูกมั๊ยคะ

กราบขอบพระคุณยิ่ง

เปรม. 28 ตค. 63

พ้อครวว่า...เข้าใจถูกดีละเอียดขึ้น

_ SMS วันที่ 25-27 ต.ค. 2563

_สมณะคิดถูก นาวาบุญนิยม : มันคือจุดเล็ก ๆ จุดหนึ่งในราชธานีโอศกหลังจากน้ำท่วม นับเดือนปีที่แล้ว คิดว่าต้นกล้วยตายหมด อาศัยเพียงตอที่เหลือก็ทำให้กล้วยแตกหน่อ ออกลูกมาให้อย่างสวยงาม เหมือนไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้น เช่นเดียวกับบ่อผา คิดว่าน้ำพัดพาไปหมดแล้ว พอน้ำลดท่านเดินให้สูบน้ำแล้วจับปลาในบ่อออกไปปล่อยในคลอง รอดินแห้งเกิด ตะไคร้สีเขียว ๆ สูบน้ำใส่ก็มีผาให้โรงครัวทำอาหารจนคนกินยอมแพ้ เพราะถ้าเก็บเอาทั้งบ่อก็จะได้รวม 100 กก.เลยทีเดียว ถ้าเราดูแลเขาดี ๆ ให้น้ำวันละครึ่ง เขาก็จะให้ผลตอบแทนตลอดไป เช่นเดียวกับกล้วยหอมทองบางเครือ เห็นแล้วไม่ยากเอามาทานเลย อยากเอาไปไว้หน้าเวทีให้ทุก ๆ คนได้เห็นว่า ที่นี้อุดมสมบูรณ์จริง ๆ ท่านเดินนับกล้วยหอมเขียวเครือนี้แล้วมี 10 กว่าหวี

พ้อครวว่า...คือที่บ้านราชฯนี้มันแปลก ปลูกพืชอะไรมันก็ออกดอกออกผลดีมันจะแก่งเราหรือเปล่า มันอุดมสมบูรณ์ไปหมด

_ฟ้าพรหมไพโร นาวาบุญนิยม : กราบนมัสการพ้อท่านค่ะ..ดิฉันขออนุญาตถาม..นานหลายปีมาแล้ว..มีวันหนึ่งหนูมีอาการเบากายเบาใจทั้งวัน เวลาเดินเหมือนสโลโมชันยังงัยยังงั้น..ทั้งวันมีอาการจิตมันอึมเิบย้มอยู่ข้างใน..อาการอย่างนี้หนูเป็นอะไรคะ...

พ้อครวว่า...กำลังไปหลงทางผิด ไปหลงทางสะกดจิตทำให้กายวาจาใจช้า ซึ่งเป็นเรื่องของเดียรถีย์ที่ปฏิบัติกันผิดอยู่ทุกวันนี้ ของพระพุทธเจ้ายังปฏิบัติแล้ว กายก็แคล่วคล่อง เป็นกายปาคุญญตา จิตก็แคล่วคล่อง จิตปาคุญญตา เป็นสมาธิที่แคล่วคล่องและนี่คือการปฏิบัติที่มีฉภาทิภูลลิต แต่เขาไปปฏิบัติธรรมให้ยังมีดยั้งเชื่องช้าแข็งทื่อ

สรุปคือคุณกำลังไปปฏิบัติแบบเดียรถีย์ที่ผิดๆ อย่างที่ศาสนาพุทธใหญ่ๆทุกชนิดสอนกัน แล้วอยากจะใช้คำว่าทั้งนั้นเลย แต่ก็เอละ ผิดเกือบทั้งนั้นเลย แต่อยากจะใช้คำว่าทั้งนั้นคือจะไม่เหลือเลยน่าสงสาร

_คนสงสัย ขอดถามว่า... ที่คุณอ้อย บริงโซกราบเรียนถามพ้อครวว่า มีพระอรหันต์สององค์ จะสามารถมีความเห็นทางการเมืองต่างกันอย่างสุดขั้วได้ไหม ? จากคำถามนี้ พ้อครวกล่าวว่า " สัมมาทิภูลลิต เป็นเรื่องของ อริยสัจ ๔ " แต่ความเห็นต่างอย่างสุดขั้วทางการเมือง ไม่

ไม่มีจิตวิญญู แต่เป็น เรื่องของความเห็นต่าง คือ ทิฏฐิ ที่ต่างออกไป แต่ว่า อยู่ร่วมกันได้ ไม่ทะเลาะกัน นั้น

จะสรุปได้มัยว่า..ความเห็น(ทิฏฐิ) ที่เห็นต่างในเรื่องของอะไรก็ตาม ที่ไม่เกี่ยวกับ อริยสัจ ๔ นั้น

ไม่เรียกว่า มิจฉาทิฏฐิ เพราะว่า " สัมมาทิฏฐิ " กับ " มิจฉาทิฏฐิ " นั้นใช้เฉพาะกับ เรื่องของ อริยสัจ ๔ เท่านั้น ..แบบนี้ ลูกเรือดำน้ำ? มิจฉาทิฏฐิใช้กับโลกียะ ไม่ได้เลยริคะ

พอครว้า...ถูกแล้ว มิจฉาทิฏฐิก็ใช้กับ โลกียะได้เอาไปแทนกันได้ มิจฉาทิฏฐิมันแปลว่าความเห็นผิดก็ไปใช้กับโลกียเพราะมันผิดไปตามที่คนเถียงกันในโลกียเขาเถียงกัน เรื่องอะไรก็แล้วแต่มันไม่เหมือนกันต่างคนต่างยึดถือ ก็ถือว่าต่างกัน เขาคิดถึงข้างใดข้างหนึ่งก็คิดไปข้างนั้นผิดข้างเราถูกของเขาผิดก็อย่างนั้น มันก็เป็นได้ใช้แทนได้ แต่จริงๆอย่างที่ย่อยเข้าใจนะถูกแล้ว ของพระพุทธเจ้าบัญญัติขึ้นมาเป็นเรื่องของอริยสัจ 4 เท่านั้น

สี่ธรรมะพอครุ ตอน พระโพธิสัตว์ 9 ระดับ

_สุทัต สภาภัทรานนท์ : พระโพธิสัตว์ต้องได้ญาณชั้นไหนครับ / พวกที่บรรลุเขียนได้ ญาณชั้นไหน

พอครว้า...คือ โพธิสัตว์ต้องได้ญาณชั้นไหน อาตมาแบ่งแยกโพธิสัตว์ไว้ถึง 9 ชั้น ชั้นที่ 9 คือชั้นสัมมาสัมโพธิญาณ จริงๆแล้วโพธิสัตว์ก็มี 8 ชั้น ชั้นที่ 9 ก็เป็นสัมมาสัมโพธิญาณ หรือเป็นสัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ก็มีตั้งแต่โสดาบัน เรียกว่าโสดาบันโพธิสัตว์

โพธิสัตว์ 9 ระดับ 1.โสดาบันโพธิสัตว์ 2.สกิทาคามีโพธิสัตว์ 3.อนาคามีโพธิสัตว์ 4.อรหนต์โพธิสัตว์ 5.อนุโพธิสัตว์ 6.อนิยตโพธิสัตว์ 7.นิยตโพธิสัตว์ 8.มหาโพธิสัตว์ 9.พระปัจเจกสัมมาสัมพุทธเจ้าหรือพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ที่นี้ คำว่า โพธิสัตว์มันตัดเอาอะไรเป็นเครื่องชี้

โพธิสัตว์คือสัตว์ที่บรรลุโพธิ โพธิคือเครื่องตรัสรู้ โพธิหรือโพชฌังคา องค์แห่งโพชฌงค์ คือองค์แห่งการตรัสรู้ที่ทำให้เกิดการบรรลุธรรมเป็นความรู้ชั้นโลกุตตระ

ขั้นแรกที่สุดเรียกว่า โสดาบันนะหรือโสดาบัน หมายความว่าเริ่มเข้ากระแส

ขั้นที่ 2 แล้วก็ทำได้อีกหลายๆขั้นเรียกสกิทาคามี

พอหลายขั้นๆข้างนอก ขั้นกามภพได้หมด ครบทำได้อยู่เหนือกามภพ ก็เหลือข้างใน เรียกว่าอนาคามีโพธิสัตว์ เป็นขั้นที่ 3

ขั้นที่ 4 เป็นโพธิสัตว์ที่บรรลุ อรหัตตผล เป็นพระอรหนต์ เป็นชีณาสวโพธิสัตว์

ขั้นที่ 5 ขึ้นไปบำเพ็ญต่อเป็นพระโพธิสัตว์เริ่มตามพระพุทธเจ้าเรียกว่า อนุ คือตาม ถ้าจบแค่พระอรหนต์คนนี้ก็จบได้แล้วปรินิพพานเป็นปริโยสานได้แล้ว แต่ยังไม่จบจะตามความรู้ของพระพุทธเจ้าเป็นโพธิสัตว์ ตรงนี้แหละ อนุโพธิสัตว์จะเป็นโพธิสัตว์ที่เริ่มตั้งใจจะเป็นพระพุทธเจ้า สอนไปเข้าเรียนต่อ

มหาวิทยาลัยพระพุทธเจ้า แต่ยังไม่แนยังไม่เที่ยง อนุโพธิสัตว์เข้าได้

ขั้นที่ 6 อนิยตโพธิสัตว์เข้าได้ แต่ก็ไม่เที่ยงต้องไปถึงขั้นที่ 7 นียตโพธิสัตว์ก็เป็นผู้ที่เที่ยงอย่างไรก็จะตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าในอนาคต

ขั้นที่ 8 เป็นโพธิสัตว์ที่ยิ่งใหญ่เป็นมหาโพธิสัตว์

ชั้นที่ 9 ก็บรรลุปัจเจกภูมิเป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเลย

นี่คือโพธิสัตว์ 9 ระดับ ที่อาตมาก็เอาตามของอาตมาเอามาอธิบาย ไม่ได้เอามาจากตำราเล่มไหนหรอก แม้แต่มหายานก็ไม่มี อาตมาไม่ได้ศึกษามหายานเท่าไร แต่ในเถรวาทพูดกับเขาไม่รู้เรื่องหรอก เขาก็หาว่าอวดอุตริ คนอื่นไม่รู้เรื่องด้วยตัวเองรู้เรื่องคนเดียวมันก็จริง ร้อยคนเดียว เขาไม่รู้เรื่องแต่อาตมาก็ต้องอธิบายโดยมั่นใจว่าอาตมาไม่ได้พาให้ผิดทาง และมันต้องเป็นผู้สืบทอดศาสนาพุทธเป็นอย่างนั้น มันจะต้องต่อให้ชัดเจน

สิ่งที่พระมหาสมณโคดมไม่ได้อธิบายเรื่องของมหายานไม่ได้อธิบายภพภูมิของโพธิสัตว์ ท่านสอนใบไม้กำมือเดียว จริงๆธรรมะพุทธเจ้าเหมือนใบไม้ทั้งป่าแต่ท่านสอนใบไม้กำมือเดียว หมายความว่าท่านสอนเอาแค่ให้บรรลุอรหัตต์ พระสมณโคดมท่านไม่ได้สอนพระโพธิสัตว์ ท่านสอนแค่เถรวาท ที่จริงแล้วเถรวาทเข้าใจผิด อีกหลายอย่าง อาตมาก็รู้ทั้งความเป็นอรหัตต์เป็นโพธิสัตว์ก็จะมาอธิบายเพิ่มเติม พระพุทธเจ้าท่านเอาแค่ 80 ปีไม่เอาถึงหนึ่งกัปแล้ว บอกพระอานนท์ไว้ว่าท่านให้สัญญาเธอตั้ง 16 ครั้ง แต่เธอไม่เคยอาราธนาให้อยู่ต่อเลย อย่ามาโทษตลาดต เป็นความผิดของเธอ ก็เลยโดนปรับอาบัติชะ อะไรทำให้เสียประโยชน์พระพุทธเจ้ารีบปรินิพพานไปก่อน

นิมนต์จิบน้ำ

สมณะฟ้าไท....ใครที่มีความทุกข์ตอนนี้ลองดูตัวอย่างพลเอกประยุทธ์ที่ต้องบำเพ็ญต่อสู้กับปัญหาให้ประเทศไทยไปรอด

พอครวว่า...

สื่อธรรมะพอครว ตอน สังโยชน์ 10 จัดเป็นกิเลสหรือตัณหา

_ศิษย์เก่าอโศก : ขอความอนุเคราะห์พอท่านอธิบาย

1. ความเหมือน/ความแตกต่างของคำว่า “กิเลส” กับ “ตัณหา”
2. สังโยชน์ 10 จัดเป็น กิเลส หรือ ตัณหา ครับ
3. พระอาริยะดูที่การละสังโยชน์ 10 อย่างเดียวหรือเปล่าครับ

พอครวว่า...กิเลสหรือตัณหาก็คือเป็นพยัญชนะที่กำหนดมาให้รู้ลักษณะ มันมีบริบทของมัน กิเลสเป็นบริบทกว้างรวมกันไปหมดเป็น Common noun กิเลสคือสิ่งที่เป็นอกุศล สิ่งที่เป็นความไม่ดีงาม ความเป็นโทษภัยทั้งหลายแหล่ของจิต ตัวอกุศลจิตทั้งหมดรวมเรียกว่า กิเลส กิเลสเล็กน้อยกิเลสใหญ่ กิเลสละเอียดต่างๆ

ส่วนตัณหา คือความอยาก แล้วตัณหานี้จะต้องมีผัสสะเป็นเวทนา แล้วเวทนานี้แหละ ถ้าไม่มีเวทนานี้จะแยกหรือว่าเรียนเอาสภาวะจริงมาแยกหาตัณหาที่มันทำให้เกิดเวทนาเกิ เวทนาชั่วคราวไม่ได้ ถ้าไม่มีการสัมผัสของจริง เช่น ไปนั่งหลับตาไม่มีการผัสสะ ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ไม่มีพวกนี้โมหะไม่มีเวทนามีแต่สัญญา กำหนดรู้แต่ในจิต บั่นอะไรไปตามเรื่อง มันไม่มีความจริงความจริงต้องมีปัจจุบันต้องมีจักขุ มีปัญญา มีญาณ วิชชา อาโลก คือมีความจริงยืนยันกับคนอื่นได้แต่ถ้าหลับตาไปยืนยันความจริงอะไรกับใครไม่ได้ เป็นพวกเทวนิยม พระเจ้า ยืนยันกับใครไม่ได้ว่าพระเจ้าอยู่ที่ไหน พระเจ้าเป็นจินตนาการของคนทั้งสิ้น ไม่มีใคร

รู้จัก แม้แต่พระบุตรก็ยังไม่รู้จักพระเจ้า พระเจ้านั้นคือเทวยิ่งใหญ่หรือเรียกว่าปรมาตมมันอยู่ที่ไหน อยู่ในจิตใจตัวเอง

พระเจ้าหรือเทวนิยมไม่เคยเรียนรู้ตัวเอง แยกกิเลสตัวเองไม่ออก ทุกวันนี้ก็ยังแยกตัวเองไม่ออกตลอด เพราะฉะนั้นเทวนิยมไม่รู้จักเทวะ ดีไม่แตกแยกไม่ออก ห้ามเลยนะ อย่าไปแยกเทวะ หนึ่งเดียวคือพระเจ้าแยกไม่ได้ ของพระพุทธเจ้าสอนเทวดาแยกได้ ธรรมทั้งสองเหล่านี้ รวมเป็นอันเดียวกันกับเวทนา โดยส่วนสอง (เทวะ ธมฺมา ทวเณน เวทนาย เอกสโมสธนา ภวนฺติ ฯ) ล.10 ข.60 จัดการให้เหลือไว้แค่ 1 เทวะ ธรรมะสอง ทำให้เป็นหนึ่งใน ทำที่ไหนทำที่เวทนา ทำให้เวทนาเกิดตายเหลือแต่เวทนาจริง แล้วทำให้เป็น 0 ได้ก็ปรินิพพาน เป็นประโยชน์

เมื่อปรินิพพานเป็นประโยชน์ได้จึงดับอภิปาพอาตมมันปรมาตมมันหรือจิตวิญญาณที่เป็นทาสจิตนิยามสลายไปได้หมดเลย พระเจ้าก็ไม่มี สลายได้แม้แต่ตัวพระเจ้าใหญ่ วิญญาณใหญ่ วิญญาณพระเจ้าไม่มีใครไปแตะต้องไม่มีใครทำลายได้อยู่นิรันดร์ แต่ศาสนาพระพุทธเจ้านี้ทำลายได้เฉยเลย ทำลายจิตวิญญาณหายสูญเลิกจิตนิยามเลยจบ นี่คือนั่นที่พูดไปแล้วเหมือนไปชมศาสนาเทวนิยม แต่มันเป็นสัจจะ ที่พูดเป็นวิชาการไม่ได้ไปชม ก็น่าสงสัยที่เราไม่รู้จักสงสัย การเวียนวน เทวนิยมไม่รู้จักการเกิดหมุนเวียนตายแล้วไปอยู่กับพระเจ้ายกไม่ได้เรียนรู้อะไรต่อ แล้วแต่พระเจ้าจะให้ขึ้นสวรรค์หรือลงนรกจบชาติเดียว ไม่มีกรรม ไม่มีวิบาก ไม่มีอะไรต่อ นั่นแหละเป็นความสั้นความรู้แบบสั้นๆของศาสนาเทวนิยม ก็น่าสงสัยเพราะเขาเป็นอย่างนั้นจริงๆ ที่พูดนี้ใช้พยัญชนะพูดสื่อให้รู้สภาวะแต่พูดไปแล้วเหมือนเราไปชมเขา แต่ก็สงสัยว่าไม่รู้จะทำอย่างไร พูดความจริงให้ฟัง ถ้าคุณถือสาถึงข้อถกเถียง

เพราะฉะนั้นกิเลสกับตัณหาจะอยู่กับคนละสถานะเท่านั้นเอง พระพุทธเจ้าถึงให้เรียนรู้กิเลสก็คือกว้าง ต้องพยายามจับมาที่ตัณหา เมื่อเรียนรู้ดูอาการที่เป็นตัณหาสัมผัสแล้วเกิดกิเลสอย่างนั้นมันเกิดเป็นเวทนา ถ้าไม่มีเวทนาแล้วคุณจะไปแยกเวทนาเกิดเวทนาจริงไม่ได้ เวทนาจริงก็เป็นสัจจะมันเกิดแล้วตั้งอยู่ดับไป แต่นั่นคุณไปติดยึดว่ามันต้องตั้งอยู่ เพราะคุณมีอวิชชาไปติดในเวทนาเกิด คุณล้างไม่ได้ นี่แหละคือจุดสำคัญที่ต้องรู้เวทนา

การหลับตาปฏิบัติ ไม่มีเวทนา ไม่มีภาษา พูดไปแล้วมันไปว่าเขากันนักกันหนาก็คือมันโง่กันนักกันหนานั้นแหละ ทำไมไม่รู้สักรู้สอะไรเลย ว่าเท่าไรก็ยังดี มีโปรดโทษะบ้างสิ ฟังพระโพธิ์รักษบ้าง ไปฟังแต่ครูบาอาจารย์อย่างเดิมอยู่อย่างนั้น พระโพธิ์รักษสอนอย่างที่แตกต่างกันที่คุณยึดถือนะ ฟังอันใหม่บ้าง ตั้งใจฟังดีๆจะรู้ว่าอ้อ ถ้าอย่างนี้ไปรอดถ้าอย่างนั้น จมอยู่อย่างเก่า เก่งที่สุดก็ไปเท่ากับอาฬารดาบส อุทกดาบส อยู่แค่นั้นจะไปไหน ไปตรงที่พระพุทธเจ้าท่านอุทานว่า ชิบหายแล้วหนอ เท่านั้นแหละ จบแล้วไปอยู่ที่ไหนก็ไปที่ชิบหายแล้วหนอ ที่พระพุทธเจ้าอุทานไว้ น่าสงสัยจริงๆเลย นี่คือนายหลับตา พูดจริงๆเลยเห็นใจไม่รู้จะทำอย่างไร แต่เขาไม่เห็นใจเราเลยที่เราเองสงสัย ช่วยเขาแต่ๆเขาก็หาว่าเราไปดูถูกเขาจริงๆมันถูกนะ แต่เขาถือดีถือตัวมีกิเลสมีอุปาทานยึดมั่นถือมั่นกันเกินไป

กิเลสกับตัณหาต่างๆ

ที่นี้สังโยชน 10 จัดเป็นกิเลสหรือตัณหา

สังโยชน 10 ท่านมาแยกฐานแห่งการปฏิบัติ ปฏิบัติมีวิธี มีกระบวนการให้ศึกษาตั้งแต่สังโยชนข้อที่ 1 รู้จักกาย ให้ชัดๆ พ้นวิจิกิจฉา แล้วรู้การปฏิบัติ มีศีล มีพรต สำรวมอินทรี

โภชนมัตตัญญตา ชาคริยานุโยคะ ก็เป็นข้อปฏิบัติวิธีปฏิบัติ แต่พวกที่ปฏิบัติผิดไม่มีแล้ว ไม่มี ศีลพรตที่ถูกต้อง ไม่มี สัมมาทิฐิ

อภินกปฏิบัติ 3 ไม่มีหลักดำเนินไม่มีโมฆะไปทั้งหมดเขาอธิบายไปไม่ออก เพราะฉะนั้น สังโยชน 10 จึงเป็นหลักเกณฑ์ที่ท่านสอนแล้ว อย่างสังโยชน 3 คุณต้องรู้จักกายของตน สมาธิที่แยกกายแยกจิตได้ แล้วก็ให้มันชัดเจน ท่านถึงกำชับให้พันวิจิกจากรู้กายของตัวเอง กายในกายเป็นอย่างไรต้องชัดเจนพันวิจิกจก แล้วต้องมีข้อปฏิบัติที่สัมมาทิฐิ เมื่อปฏิบัติ แล้วพันศีลพรตที่เป็น สิลพตูปาทานคือยึดถือไปตามจารีตประเพณีทุกวันนี้ เขาไปก็ไปถือศีล วันพระ ไปนอนพักค้างที่วัดหรือว่าถือตามที่อยู่บนกันไป ฟังพระเทศน์กันแล้วก็ออกจากวัดไป ศีล 5 ก็ไม่เหลือในการปฏิบัติ เรียกว่าสิลพตูปาทาน

ส่วนสิลพตูปรามาส นั้นพอเข้าใจสัมมาทิฐิในการปฏิบัติศีล แต่ไม่เอาจริงลบล้างไม่ เอาจริงเล่นๆอยู่อย่างนั้น

สิลตตูปรามาส กับสิลพตูปาทาน ต่างกันอย่างนี้

ผู้ที่ปฏิบัติพัน 3 ข้อนี้จึงได้มรรคผล สังโยชน 3 ข้อนี้จึงเป็นของพระโสดาบัน ปฏิบัติ แล้วได้มรรคผลขึ้นมา ก็จะเริ่มเป็นพระสกิทาคามี ขึ้นมาตามลำดับจึงจะหมดกามภพ กาม สังโยชน ถึงจะเป็นรูปราคะ อรูปราคะ เข้าไปอีก จนเป็นมานะอุทธัจจะ อวิชชา หมดอาสวะ สังโยชน 10 ก็เป็นลำดับ เป็นกระบวนการหมดตัณหา ตั้งแต่กามตัณหา ภวตัณหา จนกระทั่ง จบเป็นวิภวตัณหา ก็รู้ว่าเรามีตัณหาแต่ไม่มีภพแล้ว เขาก็แปล วิภวตัณหาว่าไปติดยึดความไม่มีภพ ไปหลงก็ได้ เป็นอุปาทาน ภพที่ไม่มีภพ ก็ถูกไม่ผิดหรอก

แต่จริงๆผู้ที่มิภพก็คือผู้ที่พ้นจาก หมดจาก กามภพ ภพภพ ไม่มีภพชาติ อยู่เหนือภพ แล้ว อยู่ในสภาพที่มีตัณหาที่ไม่มีภพ เป็นตัณหาอุดมการณ์เป็นตัณหาที่อยากช่วยสัตว์โลก รื้อขนสัตว์ให้พ้นทุกข์ตามจิตเป็นลำดับไปเรื่อยๆ

เอาแต่แค่ 10 ข้อนี้คุณทำให้ได้ถูกต้องหมดก็เป็นพระอรหันต์ ไม่ต้องหาอะไรอย่างอื่น มาให้ยุ่งยากเลยที่จะบอกว่าอนุสัย 7 อีก ไม่ต้องหอรอกเอาแค่ อาสวะ 10 อย่างนี้ให้หมดก่อน คุณจะรู้จักทางปฏิบัติอนุสัย 7 อีก เมื่อสังโยชนทั้ง 10 นี้ พระพุทธเจ้าก็นับเป็นพระอรหันต์ หมดอาสวะ เป็นผู้ที่มิปัญญาวิมุตติแล้ว เขาไม่หมุนเวียนกลับคืนไปหาทางโลกียะไม่มี เขาไม่ทำ ก็เรื่องของเขา แต่จริงๆแล้วมันลึกซึ้ง ลึกซึ้งตรงที่ว่าโพธิสัตว์จะอยู่ในฐานปัญญาวิมุตติ จะอยู่ใน ฐานนี้ มีวิภวตัณหา เพื่อที่จะปฏิบัติ ถ้าเป็นพระอรหันต์แล้ว จะดับก็ดับได้ ปรินิพพานได้ เป็นปริโยสาน ไม่ดับก็ไม่สูญสิ้นอนุสัย แต่หมดอาสวะแล้ว มีอนุสัย เอาไว้ทำประโยชน์ต่อ

พระโพธิสัตว์จะรู้จักอนุสัยดีแล้วแยก อนุสัย กับอาสวะได้ เหมือนอย่างเช่นอาตมา อธิบายนี้ ขอยืนยันว่าไม่มีใครอธิบายแยกแยะอาสวะกับอนุสัยกันเหมือนอย่างอาตมา และขอยืนยันว่าเป็นจริงอย่างนั้น

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน พ่อครูเป็นพระสารีบุตรหรือไม่

— พงษ์ชัย : กราบนมัสการพ่อท่านด้วยความเคารพครับ ขอถามจริง ๆ ให้หายสงสัยเถอะ ครับว่า สมัยที่พ่อท่าน อยู่ร่วมกับพระพุทธเจ้าสมณโคดม พ่อท่านคือพระสารีบุตรใช่ไหม ครับ? กราบขอบพระคุณครับ

พ่อครูว่า...ตอบ คำว่า สาริบุตรนั้น ถ้าคุณเข้าใจว่าเป็นตัวตนบุคคลเราเขา อาตมา เป็นโพธิธิรักษ์ แล้วจะเป็นสาริบุตรได้อย่างไร ถ้าอาตมาไปยึด ยืนยันว่า ชาตินี้ที่อาตมาอยู่กับ พระพุทธเจ้านั้นอาตมาเป็นพระสาริบุตร มันก็เป็นตัวตนบุคคลเราเขา อาตมาก็ ถ้าบอกว่า อาตมาเป็น คุณจะรู้ตามอาตมาได้อย่างไร ใครรับรอง อาตมารับรอง คุณเชื่อได้อย่างไร มันไม่มีประโยชน์ อย่ากรูเจ๊ๆไม่มีประโยชน์อะไร แล้วอาตมาจะไปบอกทำไม

คุณเอาตรงนี้ อาตมานี้เป็นบุตรของพระพุทธเจ้าที่ยืนยันเดินไปตามสาระของ พระพุทธเจ้าใหม่ สาริปุโต อาตมาเป็นบุตรพระพุทธเจ้า ธรรมชาติที่อาตมาอธิบายมันตรงกับคำ สอนพระพุทธเจ้าถอดมาเลย DNA เดียวกันกับพระพุทธเจ้าเลย มาอธิบายสืบทอด DNA ของ พระพุทธเจ้าถูกต้องไหม อันนี้ต่างหากจะยืนยัน สาริปุโต เพราะฉะนั้นอาตมายืนยันว่าอาตมา เป็น สาริปุโต ไม่ผิดหรอก

อาตมาตอบทั้งตัวตนบุคคลเราเขา ตอบทั้งความเป็นปรมัตถธรรมให้ฟัง แล้วถ้าคุณมา ยืนยันว่าโพธิธิรักษ์นี้แหละคือพระสาริบุตร คุณอย่ามาดูถูกอาตมา สาริบุตรคนนั้นตายไปแล้ว อาตมามาถึงวันนี้ อาตมาเจริญกว่าสาริบุตรคนนั้นถ้าจะเอาจริงๆ ถ้าไม่อย่างนั้นอาตมาก็เสื่อม อาตมาก็เป็นผู้ที่ไม่เจริญ อย่ามาดูถูกว่าอาตมาเป็นสาริบุตร

สาริบุตรคนที่ผ่านมามาก 2 พันกว่าปีนั้น อาตมาต้องเจริญกว่านั้นเพราะเกิดมาอีกหลายชาติแล้ว พุดไปแล้วเดี๋ยวจะสงสัยมากไปกว่านั้น

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ปฏิบัติเป็นคนชราอย่างไรไม่ให้ลูกหลานเบียด

_ทองสุข สุขสันต์ : กราบนมัสการถามพ่อครูคะ เราควรปฏิบัติตัวอย่างไร ถึงจะเป็นคน ป่วย หรือคนชรา ที่ลูกหลานไม่เบียดหนายคะ

พ่อครูว่า...ถ้าปฏิบัติธรรมะพระพุทธเจ้าไม่เป็นคนขี้แยไม่เป็นคนอ่อนไม่เป็นคนเลี้ยง ยากไม่เป็นคนยึดถือตัวตน เป็นคนที่มีจิตที่ไม่อยากจะเป็นภาระใครไม่อยากจะรบกวนใคร มีความเกรงใจผู้อื่น แต่ก็ไม่ต้องไปถึงขนาดว่า เราก็ก็น่าจะมีสมมุติ ไม่ให้ผู้อื่นช่วยเหลือ ไม่ให้ผู้อื่น ได้ทำสิ่งที่ตนกุศลสิ่งที่เป็นประเสริฐ เขาจะทดแทนบุญคุณช่วยเหลือกตัญญูกตเวทิมันก็ต้อง มีคุณธรรม มันต้องมีผู้รับผู้ให้คู่กัน แล้วคุณจะไม่ให้ใครเกรงใจไม่ให้ใครช่วยด้วย มันสุดโต่ง ไป เพราะฉะนั้นต้องดูความพอเหมาะพอควร แล้วก็ต้องให้คนเขาช่วยเหลือเท่าที่ควร จะ ช่วยเหลือ เราเป็นคนมีใจที่เกรงใจคนอื่นนั้นดีแล้ว แต่อย่าไปแอคคอร์ทมากเกินไปมันน่า หมนั่นไส้ มันสมเหมาะสมควรให้คนเขาดูแลเกื้อกูลเรา ต่างคนก็ต้องได้ทำกุศลทำประโยชน์ สร้างกุศลสร้างให้เป็นทุกอย่างเลย ทั้งสมมติสัจจะและปรมัตถสัจจะ

นิมนต์พ่อครูจิบน้ำ

สมณะฟ้าไท...การปฏิบัติต้องดูความเหมาะสม

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน ฌาน กับ ปัญญา เป็นของคู่กัน

_สติพล จนพัฒนา : ฌาน..น่าจะหมายถึงการตัดกิเลสแบบเจโต ตัดชั่วๆเลย..ส่วน ปัญญาเป็นตัวเคลียร์..เพราะฌานพุทธต้องมีปัญญาอยู่แล้วใช่ใหมครับ?!

พอครว...ที่พูดหมายถึง แบบเจโต แบบสายศรัทธา นั้น เขาไม่ตัดกิเลส เขาตัดกิเลส ไม่ได้เพราะไม่มีปัญญา แต่มันซ้อนๆนะ สายเจโต นั่งหลับตาสะกดจิตเกิดปัญญาไม่ได้ปัญญา จะเกิดได้ต้องลืมหัดปฏิบัติ มีแต่สัญญาเกิดในการปฏิบัติหลับตา อย่างไรให้ตายอย่างไรก็ไม่มี ปัญญาเกิด เหมือนอย่างคุณบูรพา ผดุงไทย หนังสือไทยโพสต์เดี๋ยวนี้อีกก็ไม่มีอะไร ผู้ที่มี ปัญญาก็จะต้องนั่งหลับตาแล้วไปสงบแล้วโผล่ขึ้นมาเอง ถ้าไปคิดอะไรจะไม่เกิดปัญญา จะต้องสงบไม่คิดอะไรจึงจะเกิดปัญญา แล้วเกิดโผล่ขึ้นมามีปัญหาฉลาดรู้ทันแหละจะเป็น ปัญญา สายเจโตเขาจะปฏิบัติอย่างนั้นซึ่งตรงกันข้ามกับพระพุทธเจ้าเลย การปฏิบัติให้เกิด ปัญญาต้องลืมหัด มีตา หู จมูก ลิ้น กายใจ มีธรรมวิจยสัมโพชฌงค์ มีสัมมาทิฐิมีมัคคังคะ คือ มีการทำงานอาชีพอยู่ มีชีวิตอยู่ในการทำงานปกติ มีกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม มีการพูดการ คิด ครบมรรคมองค์ 8 มัคคังคะ ปัญญาจึงจะเกิดได้ หากคุณหลับตาปฏิบัติก็ปิดประตูเกิด ปัญญา พูดอ้างอิงพระไตรปิฎกเล่ม 14 ข้อ 258 เขาไม่ได้รู้เรื่องกันเลย พระพุทธเจ้าตรัสไว้ อ้างอิงในพระไตรปิฎกต่างๆนานา เขาก็ยัง บื้อ ไม่เชื่อพระโพธิ์รัศมีเลย เราไม่มีน้ำยาเลย พูด อย่างไม่เขาเลยเห็นว่าไม่มียา มันवासานน้อยนี่นะ

เพราะฉะนั้นฉานของพระพุทธเจ้านั้น ฉาน ของพุทธต้องมีปัญญานี้ใช้ นัตถิ ฉานัง อปัญญาสสะ ปัญญา นัตถิ อฉายโต

ยัมहि ฉานัญจะ ปัญญา จ ส เว นิพพานสันติเก

ฉานยอมไม่มีแก่ผู้ไม่มีปัญญา ปัญญายอมไม่มีแก่ผู้ไม่มีฉาน
ฉานและปัญญามีอยู่ในผู้ใด ผู้นั้นแล อยู่ในที่ใกล้นิพพาน
(พตปฎ. เล่ม 25 ข้อ 35)

ไปนั่งหลับตาปฏิบัติและบอกว่าเป็นอรหันต์กันเต็มหมดนั่นมันไม่ใช่ เป็นอรหันต์เก้ มัน ไม่ใช่พระอรหันต์จริง มาฟังให้ดีๆ ปรโตโฆชะ บ้าง แล้วจะได้โยนิโสมนสิการ ไม่อย่างนั้นก็ โยนิโสมนสิการอยู่อย่างนั้นเป็นของไม่จริงไม่แท้ไม่ถูกต้อง ไม่ลงไปถึงที่เกิด มันไม่เป็น สัมภาวะหรือปภาวะ ไม่ถึงที่เกิด ที่เกิดจะต้องมีวิญญาณมีผัสสะมีเวทนา พระพุทธเจ้าอธิบายให้ ภิกษุ สาติ บอก มานั่งหลับตานั่นมีแต่ความคิดเอาเอง เป็นนิมิตกายมันเป็นสัมภเวสี

สัมภเวสีคือผู้ที่มี ทิฐูลิ อวิชชา โง่ ก็เลยไปหลับตา หลับตาแล้วจิตก็เลยล่องลอย ไปหา ที่ตั้งไม่ได้หาที่เกิดไม่ได้ ที่ตั้งทางตา ที่ตั้งทางหู ที่ตั้งทางจมูก ที่ตั้งทางลิ้น ที่ตั้งทางกายไม่มี แม้แต่ที่ตั้งทางใจ

ใจนี้จะต้องมีคู่ มีตา หู จมูก ลิ้น กาย เป็นคู่ กายต้องมีคู่ โภญฐัพพะต้องมี 5 แล้วต้องมี ใจร่วมเสมอ เพราะฉะนั้นวิสยรูป วิสย รูปที่เกิดตามความเป็นจริงต้องมี โคจระ กับ ปสาทะ มัน จึงเกิดวิสยรูป ในรูป 28 เอาหลักฐานพระพุทธเจ้ามาพูด

ในมูลสูตร 10 ที่พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้

อะไรเป็นรากเหง้า เป็นที่ยังลง และเป็นที่สุด

1. มีฉันทะ เป็นมูล-รากเหง้า (มูลกา) ...

ต้องมีฉันทะกับมิตติ(ในแสงอรุณ 7)ที่สมาธิฐิติ ไม่เป็นพาลชน ที่ยังมีจิตฐิติ มันต้องมีมิตติ ถึงจะทำใจในใจให้ถูกทางถูกโลกุตระ ไม่อย่างนั้นก็ไปเกิดในแดนโลกียะอย่างเดิม ไม่มีทางไปเกิดในแดนโลกุตระได้เลย อธิบายแค่นี้ก่อน...

สี่ธรรมะพ่อครู ตอน อนุสัยกับอาสวะ ควรลดละอะไร

_สิกขมาตุเทียบคำเพชร....กราบนมัสการคะท่าน คือดิฉันอยากทราบความเหมือน ความแตกต่าง หรือความใกล้เคียงกันอย่างไรของ ความกำหนัดในภพ(อนุสัยเจ็ดข้อที่หก) กับตัณหาในภพที่พ่อท่านเคยอธิบายไว้ ดิฉันเข้าใจว่าเป็นการดึงตัวเองไม่ให้หลบหลีกตกภวังค์แล้ว ความกำหนัดในภพมันต่างกันอย่างไร อยากฟังพ่อท่านอธิบายค่ะ

พ่อครูว่า...

อนุสัย 7 . (กิเลสที่นอนเนื่องอยู่ในสันดาน)

1. กามราคนุสัย (ความดึงดูดกำหนดในกาม)
2. ปฏิฆานุสัย (ความผลักระหว่าง ขัดเคือง ข้างเคียง)
3. ทิฏฐานุสัย (ความยึดถือความเห็นเป็นตนของเรา)
4. วิจิกิจจานุสัย (ความลึงเลสงสัย ทำให้เนิ่นช้า)
5. มานานุสัย (ความถือตัวทั้งหลาย)
6. ภวราคนุสัย (ความใคร่อยากในภพละเอียดย)
7. อวิชขานุสัย (ความไม่แจ้งในอริยสัจ)

(พตปฎ. เล่ม 23 ข้อ 11)

ส่วนสังโยชน์ มันมีทั้งหมด 10 ข้อ

ให้ปฏิบัติไปตามลำดับแล้วมันจะง่ายไม่สับสน

การไม่ตกภวังค์ คือ ไม่เข้าไปอยู่ในองค์ของภพ ถ้าหลับตาแล้วรู้สึกอยู่ภายใน นี่คือภวังค์ แต่ของพระเจ้าคือผู้พ้นกามภพเหลือภพตัณหา ก็ไม่ได้หลับตา แต่เราอยู่เหนือกามแล้วอยู่เหนือสิ่งเหล่านั้นแล้ว เพราะฉะนั้นการที่เกิดภาวะตัณหาของผู้ที่ปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าอย่างสมาธิฐิติ ถึงไม่ได้อยู่ในภพตัณหา แบบหลับตาเข้าไป คุณหลับตาเข้าไปในนั้นไม่ได้ลดกามไม่ได้ล้างกาม แล้วจะไปมีภพตัณหา มันทำไม่ได้มันผิดธรรมชาติ คุณจะเข้าไปถึงตัวห้องใสของกลางภูเขา คุณเองจะไปปฏิบัติอยู่ในถ้ำกลางความใสเลย โดยที่คุณไม่ผ่านข้างนอก ถ้าคุณเข้าไปก่อนข้างนอก ทะลุจากเปลือกแล้วเข้าไปหาเนื้อกลาง หากว่ามี 3 ชั้น คุณต้องรู้จักเปลือกนอกคือกาม ทะลุเข้าไปแล้วจึงจะไปสู่ความใสได้ จะไปสู่ความใสเลยทันทีเลยมันไม่ได้ มันผิดธรรมชาติ เพราะว่า คุณจะเพียงสมมติเอา ไม่ได้ล้างกิเลสเลยเท่ากับคุณไปสร้างกิเลสภพใหม่ ในการหลับตา

ฟังความนี้ให้ดี ผู้ที่นิ่งหลับตาปฏิบัติ กิเลสกาม กิเลสรองลงมา ที่เป็นขั้นต้นขั้นกลาง คุณไม่ทำ คุณไปนิ่งหลับตาแล้วไปสร้างภพใหม่ เพราะฉะนั้นคุณไม่ได้ล้าง กามภพ รูปภพ อรูปภพ ไม่ได้ล้างเลย แต่คุณไปสร้างภพใหม่เป็นอุปาทาน เป็นมโนมยอัตตา เป็นนิรมาณกาย คุณก็เห็นว่ามันมีความดีจริง หลับตามันเป็นความดีออกมาหากาม ปฏิฆะ ซึ่งมันเป็นความจำนะ ไม่ใช่ของจริงนะ สัญญามันจำแล้วมันก็ดันตามที่มีมันดัน มีกามมีพยาบาท มันก็ดัน แต่ไม่

ไข่ของจริงที่ตาคุณกระทบรูปหุกระทบเสียง อย่างนั้นไม่ไข่ของจริง ของจริงมันต้องเป็น ปัจจุบัน ทิฏฐธรรม

ปฏิบัติธรรมต้องมีทิฏฐธรรมนิพพานทิฏฐิ เป็นปัจจุบัน กาล ปัจจุบันชาติ คือทิฏฐธรรมเป็น กาละที่แสงสว่างมีการเปิดตาหุมุกลังกาย

นิพพานที่เขาว่าของเขาไป ทิฏฐธรรมนิพพานทิฏฐิ ในการหลับตาปฏิบัติ

มีกาม และอีก 4 คือฉาน 4 รวมกันเป็น 5 เป็นทิฏฐธรรมนิพพานทิฏฐิ เข้าไปนั่งหลับตา ปฏิบัติแล้วหลงนึกว่าเป็นปัจจุบัน แต่เขาไม่มีแสงสว่างไม่มีการลืมหัดไม่มี กามภพ เขาก็ มนงายอยู่อย่างนั้น เขาไม่มีความรู้เบื้องต้นท่ามกลางบั้นปลายไม่มี กามภพ รูปภพอรุณภพที่ ได้ล้างแล้วไม่มี แต่เขาไปนั่งหลับตาอยู่ในภพสร้าง ภพซ้อนเข้าไปอีก ซึ่งจะมากเท่าไรก็ได้ ซึ่งอย่างอาจารย์มันที่สอน เขาก็นึกว่าเขาเก่ง สอนวิญญานต่างๆ เสร็จแล้ววิญญานต่างๆก็มา เรียนรู้กับอาจารย์มัน มีเทวดาจากเยอรมัน

จำได้ที่มหาบัวเขียนไว้ เป็นเรื่องของสัมภเวสีเป็นอริขชา ได้แต่ฟังชานไปบั้นน้ำเป็นตัว บั้นอากาศเป็นตัว แล้วทำอะไรก็ได้ คิดอย่างไรก็ได้ เป็นจินตนาการเอาเอง บั้นขึ้นมาเอง ลมๆแล้งๆ ซึ่งมันไม่มีที่รองรับ ไม่มีความจริงเลยที่นำเสนอมาก แล้วก็สอนกันอยู่อย่างนั้น เป็นการยึดมั่นครุบาอาจารย์ ฟังอาตมาบ้าง โปรดชมชะ ไม่เหมือนที่อาจารย์คุณสอน

แล้วคุณยืนยันได้ไหมพระอรหันต์ของพวกคุณ พระอรหันต์ของพวกคุณมีแต่อรหันต์เดา ไม่กล้ารับรองตัวเองว่าเป็นอรหันต์ ให้คนอื่นมาพูดโมเม ว่าตัวเองเป็นอรหันต์ อธิบายอย่าง ชัดเจน อาตมาอธิบายเอาพระไตรปิฎกของพระพุทธเจ้ามาอธิบายหมดเลย อธิบายจรรณะ 15 วิชชา 8 อธิบายเวทนา 108 อธิบายได้ไหมนี้ แยกเคสสิตเวทนา 18 เนกขัมมสิตเวทนา 18 แยกอย่างอธิบายเป็นภาษาไทยนี้คุณฟังแล้วเอาไปปฏิบัติได้ไหม ไม่ใช่ว่าอาตมาทำลาย แต่ เป็นการอธิบายวิชาการให้ฟังว่า ทำไมคุณถึงโง่ไปอีกนานเท่าไร ตามตามกันไปอย่างนั้น

ที่นี้สงสัย อนุสัย 7 กับอาสวะ 10 มันก็จะสลับกัน แต่ไม่ง่าย คุณเอาชั้นอรหันต์ก่อน อรหันต์นี้แค่อาสวะ 10 ปัญญาวิมุตติก็เป็นอรหันต์ได้แล้ว ส่วนจะเรียนให้เป็น อุกโตภาควิมุตติ อนุสัย 7 นั้นขอเวลาหน่อย อาตมารู้แต่ว่าต้องอธิบายให้คนฟังได้เข้าใจ อธิบาย 100 คนคนรู้ แค่สองคนมันก็ไม่คุ้ม ก็ควรจะอย่างน้อย 100 คนรู้เรื่องสัก 50 คนก็ยังดี ขอภัยหน่อย ไม่ใช่ ว่าดูถูกพวกคุณหรอก

__บอย มุงชมกลาง : ผมได้ฟังเรื่องมีผู้ที่เห็นแย้งกับพ่อครู หรือบางท่านติ บางท่าน ตำหนิ บางท่านด่า ...แต่เห็นถึงความเมตตาของพ่อครู พยายามบอกความจริง แล้วยืนยัน ความจริงที่พ่อครูได้ปฏิบัติมา ...แต่สำหรับบางท่านที่แรงจริง ๆ หยาบเกินจริง ๆ พ่อครูยังมี เมตตาบอกอีกว่า(ตามความที่ผมพอเข้าใจ...) ท่านมองกันคนละมุม เห็นกันคนละอย่าง ก็ต้อง ดูกันไป...พิสูจน์กันไป ผมซึ่งใจจริง ๆ

จากนั้นผมทำความเข้าใจต่อไปว่า นี่ก็เป็นธรรมะสองอีกอย่างหนึ่งที่พ่อครูเลือกสรร นำมาใช้ตามความเหมาะสม และผมก็เห็นความคิดอยู่ในจิตว่า เขาคงจะมีโอกาสได้รู้ความจริงไปเรื่อย ๆ ว่าการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม... กับการเห็นประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อ ครอบครัว หรือเพื่อเพื่อนพ้อง หมู่กลุ่ม...เพื่อตนได้ประโยชน์ แม้แต่จะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน... เพื่อให้ตนเองได้มา อย่างไหนจะเป็นความจริงแน่แท้กว่ากัน (สนุกดีครับ)

แต่ที่ผมสนุกกว่านั้นคือเห็นใจที่มีความติด ความยึดของตัวเอง ความติดยึดในโลก ความโกรธ...แล้วมองเห็นตัวเองอย่างสนุก พอกำลังจะโกรธ กำลังจะอยากชอบอยากได้...(จิต)เอ๋ยทำไมเราต้องโกรธด้วย! เราจะอยากได้ไปทำไมน้อ เป็นบางเรื่องไปครับ แต่เวลาที่มันโง่ ผมก็รู้ไม่ทัน...ก็แสนโง่จริง ๆ ครับ ผมจะลดความโง่จาก ความโลภ(ในอาหาร) ความขุ่นรำคาญ(ในคนหยาบคาย)ได้อย่างไรบ้างครับ กราบขอบพระคุณครับ

ขอความเมตตาพ่อครูช่วยขยายความคำว่า ทำเพื่อตนเอง...กับ ทำเพื่อผู้อื่น...เพื่อผมจะได้ทำความเข้าใจยิ่งขึ้นด้วยครับ กราบขอบพระคุณครับ

พ่อครูว่า...คุณปฏิบัติมาตามลำดับดีแล้ว คุณกำลังมีจิตโลภมากอยากไปได้เร็วๆ คุณเข้าใจถูกต้องทำตามตามลำดับปฏิบัติไปเถอะ ถ้ามัวจะทำอะไรก็ทำตามอย่างที่คนทำมา อย่ามีจิตที่อยากบรรลุเร็ว

สือธรรมะพ่อครู ตอน ความแตกต่างของประธานาธิบดีกับแบบพระมหากษัตริย์

_เมื่อคุณไพโร จริยา : ถ้ามพ่อครูว่า ...20 กว่าปีมาแล้วที่นักการเมืองเลว ๆ มาบิบบทบาททำให้ประเทศชาติแทบล่มสลาย แต่ยังมีคนดี ๆ และมีพระโพธิสัตว์ออกมาสู้ชาติไว้ได้ ทุกวันนี้ นักการเมืองเลว ๆ เสียอำนาจ แต่ยังไม่มียอมแพ้ ไขเงินที่คอร์รัปชันมาซื้อนักการเมืองเลว ๆ ก่อวุ่น ดึงคนโง่ ๆ ให้เป็นเครื่องมือคิดล้มล้างเสาหลักของชนชาวไทย ถ้าคนไทยหลงทางไปเป็นบริวารเขาจริง ประเทศก็จะแตกแยก เกิดสงครามกลางเมืองอย่างเลื่องไม่ได้อีก

พ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ตอบว่า...ไม่ใช่แค่ 20 ปีตั้งแต่ พ.ศ. 2475 มาแล้ว ก็เป็นจริงอย่างที่คุณว่ามา ถ้าขึ้นทำอย่างประมาท ทำอย่างที่ตัวเองยึดถือจนกระทั่งเลยเถิดไปล้มล้างเสาหลักของประเทศ อย่างที่เขาทำกัน จะล้มล้างมาให้ประเทศไทยไม่มีสถาบัน ให้มีประธานาธิบดี ด้วยอ้างว่าจะให้ปฏิรูป เขาอาจจะมิจิตใจอย่างนั้นจริงๆ ขอปฏิรูปสถาบัน ลดพระราชอำนาจ มากกว่านี้หน่อย

จริงๆ เขาก็ คิดมันก็ไม่เสียอะไรหรอก แต่ว่าคุณไม่เห็นใจคนอื่นบ้างเลย คุณยังไม่เข้าใจในสถานการณ์ของทุกอย่าง อจินไตยมีเยอะ คุณจะให้พระเจ้าแผ่นดินมีเงินเท่ากับคุณ ต้องเสมอภาค จะให้พระเจ้าแผ่นดินเดินดินกินข้าวแงบแบบคุณ มันจะไม่มากไปหน่อยหรือจะ

คือมันจะต้องมีฐานะ ขนาดเป็นข้าราชการเป็นหัวหน้า กรม กองต่างๆ มันก็ยังมีชั้นมีฐานะ อันนี้ไม่ใช่เรื่องของวาระ 4 แบบอินเดียนะ แต่มันเป็นเครื่องบอกหน้าที่การงาน เป็นเครื่องบอกถึงความอนุญาตให้ทำได้ประมาณนี้ กำหนดขอบเขตอะไรต่าง ๆ นานา ที่เป็นปัจจุบันธรรม

สิ่งที่เขายังเข้าใจไม่ได้ก็คือ อจินไตย กรรมวิบาก คนจะมาก็คือเป็นพระเจ้าแผ่นดิน ไม่ใช่ไม่มีบาปมีมา อะไรก็ไม่รู้ อยู่ดีๆ มาเป็นประธานาธิบดีถือถุงเงินมาแล้วก็ไม่ใช่ประธานาธิบดีอย่างนั้นมันไม่ใช่ละ ท่านต้องมีกุศลบารมีของท่านหลายอย่าง จริง

กษัตริย์บางองค์ ท่านก็ไม่มีทศพิธราชธรรม ก็จริงก็มีได้ ตามบารมีของท่าน แต่บารมีที่ท่านได้เป็นพระมหากษัตริย์ แต่ภาวะกรรมวิบากของท่านที่ท่านสร้างสมมาเป็นกุศลอกุศลของท่าน ท่านก็ปฏิบัติได้อย่างนั้น ก็ไม่ได้รับความยอมรับจากสังคมจากมนุษยชาติเอง

Somebody to Love

องค์ใดที่มีบารมีแล้ว ท่านก็มาปฏิบัติทำกุศลบารมีมาดี อย่างเช่นรัชกาลที่ 5 รัชกาลที่ 9 เห็นชัดเจนอยู่อย่างนี้ ก็มีคนยกย่องเป็นมหาราชเอง เป็นพระปิยมหาราช เป็นพระภูมิพลมหาราช เป็นต้น เขาก็จะยกย่องเชิดชู ให้สมญานาม อย่างนี้เป็นต้น

Somebody to Love

ก็เป็นเรื่องของสัจจะทั้งนั้น ซึ่งเป็นเรื่องจริงไม่มีใครไปบังคับ ประชาชนก็จะรู้เองด้วยความจริง อย่างที่มันเกิดเหตุขึ้นมานี้ ในหลวงท่านก็ทรงงานจนเป็นที่ยอมรับของคนไทย เมื่อท่านสิ้นพระชนม์ทุกคนก็เกิด Bomb of love ขึ้นมาเลย ดังเหตุการณ์มหกรรมแห่งการให้การแบ่งปันที่ท้องสนามหลวงตอนร.9 เสด็จสวรรคต

_9309 : กลุ่มสันติอโศกไปถ่ายทำที่วัดหนองป่าพงได้หรือครับ เห็นวิพากษ์วิจารณ์เขาไว้อยะ แคะอนุญาตหรือครับไหนบอกว่าตอนแรกไม่สนับสนุนการทอดกฐิน ทำไมถึงไปถ่ายทำครับ

พ่อครูว่า...แรงงานเราก็มีคนก็มีรถเราก็มี ก็ไปทำงานได้ เราวิพากษ์วิจารณ์ เราไม่ได้วิจารณ์วัดหนองป่าพงอะไรเลยอะ อาตมาพูดถึงเรื่องหลับตาก็เป็นประเด็นหลับตา จริง วัดหนองป่าพงอาจจะยังติดยึดกันหลับตายุ่งยังไม่ชัดเจนไม่สมารถในเรื่องนี้ก็จริง แต่ก็มีหลายอย่างมากมายที่หลวงปู่ชา ยังมีสัมมาทิฐิอีกหลายอย่าง อาตมาก็พูดถึงประเด็นที่มันมีจลาทิฐิ อาตมาไม่ได้ตีวัดหนองป่าพงทิ้งไปทั้งหมดเลย

เขาก็อนุญาตให้ทำ เราไม่ได้เป็นคนโง่งมลงไปยึดติดเรารู้สังคมอนุโลมปฏิโลมเราก็รู้ในเรื่องสมมติเราก็รู้เราก็ทำตามควร คุณก็เอาแต่แง่ไข้อย่างนี้มาตีมาแย้ง พยายามศึกษาดีๆ เอาแต่แย้งนะ แต่แย้งก็ไม่มีปัญหาหรอก ดี มันจะได้รู้อะไรมากขึ้น

สมณะฟ้าไท สรุปลจบ

พ่อครูว่า...สัมภเวสียานี้กว่ามันดินะเป็นความโง่ที่สุด